

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 grudnia 2017 roku (znak (...) - 2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 101,17% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.235,17 zł. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **131 195,57 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 1 grudnia 2017 roku akt ZUS - brak nr karty/

W dniu 3 stycznia 2018 roku L. S. - poprzez swojego pełnomocnika - złożył odwołanie od powyższej decyzji zarzucając jej naruszenie przepisu art. 15 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887).

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego dokonane przez organ rentowy decyzją z dnia 1 grudnia 2017 roku nastąpiło z rażącym pokrzywdzeniem ubezpieczonego, bowiem wysokość podstawy wymiaru kapitału początkowego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, a w konsekwencji - wysokość kapitału początkowego są niższe niż ustalone dla ubezpieczonego decyzją z dnia 22 listopada 2005 roku, gdzie wyniósł 146 776,52 zł. Zdaniem odwołującego się ponowne ustalenie kapitału początkowego nie powinno być mniej korzystne niż ustalone decyzją z dnia 22 listopada 2005 roku.

Mając powyższe na uwadze skarżący wniósł o zmianę przedmiotowej decyzji poprzez ustalenie kapitału początkowego w oparciu o podstawę wymiaru kapitału początkowego i wskaźnik wysokości tej podstawy przyjmując przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w sposób najkorzystniejszy dla ubezpieczonego oraz o zasądzenie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

/odwołanie z dnia 3 stycznia 2018 roku k. 3- 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację. Dodatkowo Zakład wyjaśnił, że w decyzji z 2005 roku ustalając kapitał początkowy uwzględniono m.in. druki Rp-7, w którym wskazano błędnie okresy :

- od dnia 23 sierpnia 1986 roku, zamiast 27 sierpnia 1986 roku (załącznika do zaświadczenia o wynagrodzeniu i zatrudnieniu),

- do dnia 31 października 1988 roku zamiast do dnia 19 sierpnia 1988 roku,

- od dnia 1 grudnia 1988 roku (gdzie od dnia 4 grudnia 1988 roku wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym, a pracę podjął w dniu 5 grudnia 1988 roku).

W okresach, w których zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu było nieprawidłowe przyjęto minimalne wynagrodzenie obowiązujące w j.g.u. Zatem za okresy, w których wnioskodawca nie udokumentował wynagrodzeń zgodnie z przepisami prawnymi ZUS przyjął minimalne wynagrodzenia za okres: od dnia 3 września 1979 roku do dnia 31 grudnia 1979 roku, od dnia 23 sierpnia 1986 roku do dnia 24 sierpnia 1986 roku, od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku, od dnia 1 sierpnia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku, od dnia 5 grudnia 1988 roku do dnia 31 grudnia 1988 roku oraz od dnia 3 lipca 1991 roku do dnia 3 lipca 1991 roku.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 30 stycznia 2018 roku k. 7 -8/

Pismem procesowym z dnia 19 lutego 2018 roku organ rentowy poinformował, że w dniu 9 lutego 2018 roku wydał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego podnosząc, iż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 101,17%. Jednocześnie wskazał, że przeliczono kapitał początkowy uwzględniając od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 31 lipca 1988 roku minimalne wynagrodzenie obowiązującej w j.g.u.

/pismo z dnia 19 lutego 2018 roku k. 18/

Pismem procesowym z dnia 14 czerwca 2018 roku organ rentowy wskazał, że dokonał hipotetycznego przeliczenia kapitału początkowego z uwzględnieniem zarobków z legitymacji ubezpieczeniowej za okresy: od 3 września 1979 roku do dnia 31 grudnia 1979 roku i przyjęto kwotę 27631 zł, od dnia 5 grudnia 1988 roku do dnia 31 grudnia 1988 roku kwotę 54936 zł. Wartość kapitału początkowego wynosi 133 137,18 zł. Pozostałe kwoty przyjęto na podstawie wynagrodzeń wykazanych na drukach Rp-7.

/pismo z dnia 14 czerwca 2018 roku k. 54/

Pełnomocnik wnioskodawcy pismem z dnia 18 lipca 2018 roku wskazał, że wysokość wynagrodzenia wnioskodawcy za rok 1986 tj. od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku oraz za 1988 roku tj. od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku powinna być uwzględniona na podstawie wysokości tzw. wynagrodzeń zastępczych, z uwagi na wykonywanie przez wnioskodawcę pracy za granicą, nie zaś wynagrodzenia minimalnego, jak przyjął to organ rentowy. Skarżący wskazał, że faktycznie wnioskodawca pracę na budowie eksportowej w 1986 roku rozpoczął 2-3 dni po rozpoczęciu urlopu bezpłatnego w macierzystym zakładzie pracy i mógł być to dzień 27 sierpnia 1986 roku i trwało do dnia 19 sierpnia 1988 roku, zaś w macierzystym zakładzie pracy podjął w dniu 5 grudnia 1988 roku.

/pismo z dnia 18 lipca 2018 roku k. 64 - 65/

Pismem procesowym z dnia 17 października 2018 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i oświadczył, że nie kwestionuje hipotetycznego wyliczenia kapitału początkowego przy uwzględnieniu wynagrodzenia zastępczego M. B. za okresy od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku oraz od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku oraz wniósł o zmianę decyzji ZUS z dnia 1 grudnia 2017 roku.

/pismo z dnia 17 października 2018 roku k. 89/

Na rozprawie w dniu 19 października 2018 roku - poprzedzającej wydanie wyroku - pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o przyjęcie hipotetycznego wyliczenia organu rentowego oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowisko stron e- protokół z dnia 19 października 2018 roku oo: (...) - oo:03:02 -płyta CD k. 93/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca L. S. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

W dniu 30 marca 2004 roku wnioskodawca złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

/wniosek z dnia 30 marca 2004 roku k. 1-1v akt ZUS/

Decyzją z dnia **22 listopada 2005 roku** (znak (...) - 2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 119,55% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.459,57 zł. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **146 776,52 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 22 listopada 2005 roku akt ZUS - brak nr karty/

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawcy:

- 1980 rok – 86.175,00 zł;
- 1981 rok – 126.749,00 zł;
- 1982 rok – 123.167,00 zł;
- 1983 rok – 134.815,00 zł;
- 1984 rok – 247.518,00 zł;
- 1985 rok – 300.115,00 zł;
- 1986 rok – 383.994,00 zł;
- 1987 rok – 537.144,00 zł;
- 1988 rok – 897.708,00 zł;
- 1989 rok – 2.450.860,00 zł;

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – akt ZUS - brak nr karty/

W dniu 9 października 2017 roku wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 1 grudnia 2017 roku odmówiono Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił L. S. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Od powyższej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie.

/okoliczność bezsporna/

Jednocześnie decyzją z dnia **1 grudnia 2017 roku** (znak (...) - 2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. - w związku z wejściem w życie w dniu 1 maja 2015 roku przepisów ustawy emerytalnej, w brzemieniu ustalonej przepisami z dnia 5 marca 2015 roku o emeryturach i rentach z FUS - ponownie ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 101,17% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.235,17 zł. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **131 195,57 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 1 grudnia 2017 roku akt ZUS - brak nr karty/

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawcy:

- 1972 rok – 8.400,00 zł;
- 1975 rok – 40.087,00 zł;
- 1976 rok – 55.741,00 zł;
- 1977 rok – 40.087,00 zł;
- 1980 rok – 86.175,00 zł;
- 1981 rok – 126.749,00 zł;
- 1982 rok – 123.167,00 zł;
- 1983 rok – 134.815,00 zł;
- 1984 rok – 247.518,00 zł;
- 1985 rok – 300.115,00 zł;
- 1987 rok – 537.144,00 zł;
- 1989 rok – 2.450.860,00 zł;

- 1990 rok – 11. 536.229,00 zł
- 1991 rok – 19.178. 269,00 zł
- 1992 rok – 31.856.700,00 zł;
- 1993 rok – 48.176.300,00 zł;
- 1994 rok – 59.355.300,00 zł;
- 1995 rok – 7.673,82 zł;
- 1997 rok – 10.609,43 zł;

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – akt ZUS - brak nr karty/

Decyzją z dnia **9 lutego 2018 roku** (znak (...) -2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., z urzędu, ponownie ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 102,48% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.251,17 zł. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **132 307,45 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 9 lutego 2018 roku akt ZUS - brak nr karty/

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawcy:

- 1980 rok – 86.175,00 zł;
- 1981 rok – 126.749,00 zł;
- 1982 rok – 123.167,00 zł;
- 1983 rok – 134.815,00 zł;
- 1984 rok – 247.518,00 zł;
- 1985 rok – 300.115,00 zł;
- 1986 rok – 251.367,00 zł;
- 1987 rok – 537.144,00 zł;

- 1988 rok – 76.800,00 zł;

- 1989 rok – 2.450.860,00 zł;

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – akt ZUS - brak nr karty/

Decyzją z dnia **12 czerwca 2018 roku** (znak (...) - 2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., wykonując zobowiązanie Sądu, ponownie ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od 1 stycznia 1980 roku do 31 grudnia 1989 roku. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 103,46% i został pomnożony przez kwotę bazową w wysokości 1.220,89 zł, w związku z czym podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 1.263,13 zł. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **133 137,18 zł.**

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 12 czerwca 2018 roku akt ZUS - brak nr karty/

Do obliczenia wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego organ rentowy przyjął następujące dochody stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wnioskodawcy uznając je za najkorzystniejsze dla wnioskodawcy:

- 1980 rok – 86.175,00 zł;

- 1981 rok – 126.749,00 zł;

- 1982 rok – 123.167,00 zł;

- 1983 rok – 134.815,00 zł;

- 1984 rok – 247.518,00 zł;

- 1985 rok – 300.115,00 zł;

- 1986 rok – 251.367,00 zł;

- 1987 rok – 537.144,00 zł;

- 1988 rok – 123 636,00 zł;

- 1989 rok – 2.450.860,00 zł;

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego - akt ZUS - brak nr karty/

Decyzją z dnia **20 lipca 2018 roku** (znak (...) - 2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., z urzędu - ponownie ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia wartości kapitału

początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.263,13 zł ustaloną decyzją z dnia 12 czerwca 2018 roku. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy oraz okres dodany 5 lat tj. 60 miesięcy, co łącznie dało 365 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **150 296,08 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 20 lipca 2018 roku akt ZUS - brak nr karty/

Decyzją z dnia **7 września 2018 roku** (znak (...) - 2004) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., w związku z wnioskiem o podjęcie wypłaty emerytury - ponownie ustalił wartość kapitału początkowego L. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.263,13 zł ustaloną decyzją z dnia 20 lipca 2018 roku. Przyjęto łącznie 25 lat, 5 miesięcy i 11 dni tj. 305 miesięcy oraz okres dodany 4 lat i 4 miesięcy tj. 52 miesięcy, co łącznie dało 357 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni tj. 3 miesiące okresów nieskładkowych. Wysokość 24% kwoty bazowej wyniosła 293,01 zł. Współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 74,20%. Średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat przyjęto w ilości 209 miesięcy. W związku z powyższym wysokość kapitału początkowego ustalona na dzień 1 stycznia 1999 roku wyniosła **148 026,34 zł**.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił okresu od dnia 25 sierpnia 1986 roku do dnia 26 sierpnia 1986 roku, od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku, od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku oraz od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku, gdyż w tym okresie wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym.

/decyzja z dnia 7 września 2018 roku akt ZUS - brak nr karty/

W okresie od dnia 3 września 1979 roku do dnia 31 maja 1996 roku L. S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w B. k/B. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza i w momencie zatrudnienia zostało przyznane mu wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 13,50 zł/godz., dodatek specjalny (...) w wysokości 15% płacy zasadniczej.

/świadczenie pracy z dnia 31 maja 1996 roku k. 4 akt ZUS, umowa o pracę z dnia 1 września 1979 roku - wszyta koperta k. 41, angaż z dnia 3 września 1979 roku - wszyta koperta k. 41/

W trakcie opisywanego zatrudnienia wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie:

- od dnia 25 sierpnia 1986 roku do 4 grudnia 1988 roku, przy czym faktycznie w okresie **od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku** z uwagi na zatrudnienie przez firmę (...) S.A. w Ł. wykonywał czynności spawacza za granicą na budowie eksportowej w RFN,

- od dnia 4 lipca 1991 roku do dnia 5 lipca 1992 roku, przy czym faktycznie w okresie **od dnia 4 lipca 1991 roku do dnia 31 maja 1992 roku** z uwagi na zatrudnienie przez firmę (...) S.A. w Ł. wykonywał czynności spawacza za granicą na budowie eksportowej w RFN,

- od dnia 4 stycznia 1995 roku do dnia 31 maja 1996 roku, przy czym faktycznie w okresie **od dnia 4 stycznia 1995 roku do dnia 3 kwietnia 1996 roku** z uwagi na zatrudnienie przez firmę (...) S.A. w Ł. wykonywał czynności spawacza za granicą na budowie eksportowej w RFN.

/świadczenie pracy z dnia 22 sierpnia 1988 roku - wszyta koperta k. 41, świadectwo pracy z dnia 3 czerwca 1992 roku - wszyta koperta k. 41, świadectwo pracy z dnia 9 kwietnia 1996 roku - wszyta koperta k. 41, świadectwo pracy z dnia 31 maja 1996 roku k. 4 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 6 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 7 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 8 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy e - protokół rozprawy z dnia 19 października 2018 roku 00:03:20 - 00:04:00 płyta CD k. 93 w zw. z wyjaśnieniami e - protokół rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 roku 00:03:46 - 00:09:36 - płyta CD k. 31/

Po powrocie do kraju jednostka macierzysta udzieliła wnioskodawcy dodatkowego bezpłatnego urlopu w okresie:

- od dnia 20 sierpnia 1988 roku do dnia 4 grudnia 1988 roku

- od dnia 1 czerwca 1992 roku do dnia 5 lipca 1992 roku,

- od dnia 4 kwietnia 1996 roku do dnia 31 maja 1996 roku.

/świadczenie pracy z dnia 31 maja 1996 roku k. 4 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 6 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 7 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 8 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy e - protokół rozprawy z dnia 19 października 2018 roku 00:03:20 - 00:04:00 płyta CD k. 93 w zw. z wyjaśnieniami e - protokół rozprawy z dnia 17 kwietnia 2018 roku 00:03:46 - 00:09:36 - płyta CD k. 31/

Od dnia 5 grudnia 1988 roku a następnie od dnia 6 lipca 1992 roku wnioskodawca ponownie podjął zatrudnienie w macierzystym zakładzie pracy na tym samym stanowisku tj. spawacza.

/świadczenie pracy z dnia 31 maja 1996 roku k. 4 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 6 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 7 akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 27 maja 1999 roku k. 8 akt ZUS/

Za okres pracy za granicą przyjęto wynagrodzenie zastępcze pracownika porównywalnego tj. M. B., który w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w B. k/B. był zatrudniony od dnia 22 października 1979 roku do dnia 19 czerwca 1992 roku w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza i w momencie zatrudnienia zostało przyznane mu wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 15,50 zł/godz., dodatek specjalny (...) w wysokości 15% płacy zasadniczej.

W 1986 roku wynagrodzenie M. B. wynosiło:

- za sierpień - 36.525 zł,

- za wrzesień - 32.612 zł,

- za październik - 30.786 zł,

- za listopad - 30.713 zł,

- za grudzień - 29.708 zł.

Z kolei w 1988 roku wynosiło ono:

- za styczeń - 38.757 zł,

- za luty - 46.914 zł,

- za marzec - 49.019 zł,

- za kwiecień - 45.175 zł plus 16.226 zł,
- za maj - 40.039 zł plus 2.800 zł,
- za czerwiec - 55.732 zł,
- za lipiec - 106.481 zł plus 5.562 zł,
- za sierpień - 107.044 zł.

/umowa o pracę z dnia 21 października 1979 roku - wszyta koperta k. 41, angaż z dnia 22 października 1979 roku - wszyta koperta k. 41, świadectwo pracy z dnia 19 czerwca 1992 roku - wszyta koperta k. 41, karty wynagrodzeń za rok 1986 i 1988 - wszyta koperta k. 41/

Przyjmując wynagrodzenie zastępcze pracownika wykonującego pracę w kraju w okresie zatrudnienia L. S. za granicą (od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku oraz od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku) Sąd ustalił na podstawie kart wynagrodzeń M. B. hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawcy, który wyniósł **116,89%** z lat 1980 - 1989 (dotychczasowy wskaźnik z tych lat wynosił **103,46%**). Na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń z wskazanymi kwotami uposażenia (za rok 1986 - 147.305,84 zł za 1988 rok - 504.284,65 zł) przyjęto - zarobki zastępcze - i przeliczono wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego. Wartość hipotetycznie wyliczonego kapitału początkowego z uwzględnieniem dokumentacji zastępczej na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi: **161 343,82 zł.**

/pismo z dnia 28 września 2018 roku k. 84, wyliczenie k. 85 - 87/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach emerytalnych wnioskodawcy. Sąd oparł się w szczególności na zachowanych dokumentach z jego akt osobowych ze okresu zatrudnienia tj. od dnia 3 września 1979 roku do dnia 31 maja 1996 roku w Przedsiębiorstwie (...) Spółka z o.o. w B. k/B. (świadectwa pracy, angaże, umowy o pracę) i na hipotetycznym wyliczeniu wysokości kapitału początkowego wykonanym przez ZUS w piśmie z dnia 28 września 2018 roku przy przyjęciu, że wnioskodawca rozpoczął pracę na budowie eksportowej w dniu 27 sierpnia 1986 roku a zakończył ją w dniu 19 sierpnia 1988 roku, które nie było kwestionowane przez wnioskodawcę pod względem rachunkowym i które Sąd uznał za wiarygodne w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego. Powyższe wyliczenie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ obejmowało okres faktycznego świadczenia pracy na budowie eksportowej przez wnioskodawcę tj. w okresie 27 sierpnia 1986 roku - 19 sierpnia 1988 roku, kiedy to L. S. w rzeczywistości wyjechał czyli w dniu 27 sierpnia 1986 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku, gdy praca ta została zakończona. W związku z tym nie można było przyjąć jako daty początkowej dnia 25 sierpnia 1986 roku ani daty końcowej 30 sierpnia 1988 roku, zgodnie z udzielonym przez zakład macierzysty okresem urlopu bezpłatnego, ponieważ - jak przyznał sam wnioskodawca - faktycznie pracę rozpoczął z 2 lub 3 dniowym opóźnieniem zaś pracę zakończył w dniu 19 sierpnia 1988 roku. Dlatego należało przyjąć okres od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku, kiedy to faktycznie praca na budowie eksportowej była przez wnioskodawcę wykonywana. Co zaś do wynagrodzenia brak było podstaw aby za wskazany okres - jak przyjął organ rentowy - uwzględnić minimalne wynagrodzenie. W tym zakresie należało przyjąć wynagrodzenie M. B., który w tym czasie był zatrudniony na tym samym stanowisku co odwołujący się tj. spawacza. W tej sytuacji wyliczenie zaproponowane przez organ rentowy w piśmie z dnia 28 września 2018 roku spełniało powyższe wymagania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 173 ust 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383 ze zm.) precyzuje, że wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy, czyli na dzień 1 stycznia 1999 roku.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2. czyli w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 cytowanej Ustawy, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r. (art. 174 ust. 7). Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. Współczynnik ten oblicza się według ustalonego w ustawie wzoru (art. 174 ust. 8). Wzór ten przewiduje uwzględnienie m.in. wieku ubezpieczonego oraz osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r. stażu ubezpieczeniowego, który oznacza udowodniony okres składkowy i nieskładkowy. Zgodnie z art. 174 ust. 9a ustawy emerytalno-rentowej, staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zasadą jest przy tym, stosownie do treści art. 15 ust. 1 cyt. ustawy, że podstawę wymiaru stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne. Wynagrodzenie uwzględnianie w podstawie wymiaru kapitału początkowego nie może zatem budzić wątpliwości co do jego wysokości i faktycznej wypłaty.

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do wysokości zarobków osiąganych przez wnioskodawcę, kiedy to był zatrudniony za granicą. Żądanie wnioskodawcy dotyczyło przyjęcia za okres od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku do podstawy wymiaru zarobków osiąganych w tym czasie przez pracownika zatrudnionego na tym samym lub podobnym stanowisku co wnioskodawca.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011, Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. obowiązuje od 23 listopada 2011 r. i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z § 20 pkt. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. - mającym zastosowanie w sprawie odwołującego się - środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury

lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jakie zapadły jeszcze na gruncie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. są zgodne co do tego, że ograniczenie co do środków dowodowych wynikające z § 20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym nie ma zastosowania w postępowaniu sądowym przed Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art.227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 r. sygn. akt II UKN 186/97, opubl. OSNP 1998/11/342; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 r. sygn. I UK 115/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2007, Nr 17-18, poz. 257, str. 753/. Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) /por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 grudnia 1996r., sygn. akt I CKU 45/96, opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76; wyrok Sądu Najwyższego z 7 października 1998 r., sygn. II UKN 244/98, opubl. OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662/.

Zgodnie z dyspozycją art. 22 ustawy emerytalnej Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury i renty, uwzględniające w szczególności:

- 1) przypadki, w których do podstawy wymiaru emerytury lub renty dolicza się niektóre wypłaty dokonane na rzecz pracownika, jeżeli wypłaty te w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy były uwzględniane przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury lub renty, mimo że były wyłączone z podstawy wymiaru składek;
- 2) przypadki, w których podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników zatrudnionych za granicą ustala się na podstawie wynagrodzenia przysługującego pracownikom zatrudnionym w tym okresie w kraju w tym samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę, albo na podstawie kwot ryczałtowych.

Do chwili obecnej nie zostało wydane rozporządzenie w oparciu o delegację zawartą w art. 22, a zatem – stosownie do treści art. 194 ustawy - w zakresie niesprzecznym z ustawą należy uwzględnić regulacje rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru emerytur i rent (tekst jedn. Dz. U. z 1989 r. Nr 11, poz. 63 z późn. zm.).

Przepis § 10 wskazanego rozporządzenia stanowi, iż jeżeli w okresie, z którego wynagrodzenie przyjmuje się do ustalenia podstawy wymiaru pracownik zatrudniony był za granicą, do ustalenia podstawy wymiaru przyjmuje się za okresy tego zatrudnienia:

1. kwoty, od których za te okresy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w kraju lub

2. jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 roku – kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę.

Z przepisu tego wynika więc jednoznacznie, że - niezależnie od tego, ile dany pracownik faktycznie za granicą zarabiał - na potrzeby obliczenia wysokości jego emerytury możliwe jest wyłącznie posłużenie się dwoma sposobami wyliczenia podstawy wymiaru jego świadczenia za ten okres. Po pierwsze: można wziąć pod uwagę takie kwoty, od których odprowadzono składkę na ubezpieczenia, tj. sprawdzić na jakiej zasadzie odbyło się odprowadzenie tych składek - czy wzięto pod uwagę konkretne kwoty zarobków, czy też posłużono się jakimś uproszczonym mechanizmem - w tym drugim przypadku składki nie są jednak odprowadzane " od kwot", a więc nie można kierować się ich wysokością przy ustalaniu podstawy wymiaru świadczenia. Po drugie: można (ale tylko w przypadku zarobków uzyskanych do końca 1990 r.) wziąć pod uwagę wysokość zarobków innego pracownika, zatrudnionego w tym czasie w kraju na porównywalnym stanowisku (tj. ustalić hipotetycznie ile dany ubezpieczony zarabiałby, a więc i od jakich kwot byłyby za niego odprowadzane składki na ubezpieczenia, gdyby w tym czasie pracował w kraju a nie zagranicą).

W tym miejscu należy dokonać wykładni celowościowej przepisu §10 rozporządzenia. Przepis §10 nakazuje przyjęcie, jeżeli okres zatrudnienia za granicą przypada przed dniem 1 stycznia 1991 roku – kwoty wynagrodzenia przysługującego w tych okresach pracownikowi zatrudnionemu w kraju w takim samym lub podobnym charakterze, w jakim pracownik był zatrudniony przed wyjazdem za granicę. Zamiar ustawodawcy wyraża się w tym zakresie oczywisty. Okresy pracy za granicą przed dniem 1 stycznia 1991 roku zostały potraktowane jako okresy składkowe. Jednocześnie najczęściej za te okresy pracy nie były odprowadzane składki od realnie otrzymywanych wynagrodzeń przez pracowników za granicą, które to wynagrodzenia były znacznie wyższe niż wynagrodzenia pracowników porównywalnych w kraju. W związku z powyższym ustawodawca wprowadził fikcję prawną, która miała na celu uwzględnienie wynagrodzeń dla tych pracowników, jednakże nie w wysokościach faktycznie otrzymywanych (brak odprowadzania składek), ale w wysokościach otrzymywanych w tym czasie przez pracowników zatrudnionych na takich samych lub podobnych stanowiskach w kraju. Powyższe dawało pewność, że osoby pracujące za granicą będą miały uwzględnione wynagrodzenie przynajmniej w takiej wysokości. Jednocześnie przyjmowanie wynagrodzeń pracowników porównywalnych dawało pewność, iż wynagrodzenia te będą uwzględnione ze wszystkimi ich zmianami. A zatem jeżeli w danym zakładzie wynagrodzenia rosły, a pracownik przebywał na kontrakcie dłuższy okres czasu, to nie będzie on stratny, gdyż uzyska jako podstawę wymiaru wynagrodzenia pracownika w kraju, które w tym czasie również wzrastało. Ustawodawca nie zdecydował się na przyjęcie za cały okres pracy za granicą tylko wynagrodzenia otrzymywanego przez danego pracownika przed wyjazdem na kontrakt, z tego względu, iż takie obliczenie wynagrodzenia byłoby dla tego pracownika krzywdzące. W tym czasie bowiem następowały podwyżki wynagrodzeń w kraju, zaś dany pracownik pozostawałby z wynagrodzeniem, jakie otrzymywał przed wyjazdem za granicę, bez żadnych podwyżek. Nadto najczęściej wynagrodzenie składało się z kilku elementów, a tylko jednym z nich było wynagrodzenie zasadnicze. Pracownicy otrzymywali również premie. Zwłaszcza byłoby to krzywdzące dla pracowników zatrudnionych za granicą przez dłuższy okres. A zatem niewątpliwie celem ustawodawcy było zapewnienie wskazanym osobom jako podstawy wymiaru wynagrodzenia przynajmniej takiego, jakie otrzymywali w tym czasie pracownicy zatrudnieni na porównywalnym stanowisku w kraju, ze wszystkim podwyżkami tego wynagrodzenia i dodatkami.

W niniejszej sprawie wnioskodawca jako okresy, z których ma być obliczona podstawa wymiaru jego kapitału początkowego, wskazał okres pracy za granicą wykonywanej w pełnym wymiarze czasu. Niekwestionowanym było, że za pracę wykonywaną za granicą w wymiarze pełnego etatu wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie. Tym samym, na podstawie przywołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1985 roku, dopuszczalnym stało się zastąpienie rzeczywistego wynagrodzenia wnioskodawcy, wynagrodzeniem innego pracownika zatrudnionego w tym okresie w kraju w takim samym lub podobnym charakterze.

Mając powyższe na uwadze Sąd w niniejszej sprawie przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji znajdującej się w aktach osobowych ubezpieczonego, aktach osobowych M. B. zatrudnionego, jak

powód, na stanowisku spawacz oraz dopuścił dowód z przesłuchania ubezpieczonego, co pozwoliło w sposób wszechstronny przeanalizować zasadność żądań L. S..

Przyjmując wynagrodzenie zastępcze pracownika wykonującego pracę w kraju w okresie zatrudnienia L. S. za granicą (od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku oraz od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku) Sąd ustalił na podstawie kart wynagrodzeń M. B. hipotetyczny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawcy, który wyniósł **116,89%** z lat 1980 - 1989 (dotychczasowy wskaźnik z tych lat wynosił **103,46%**). Na podstawie przedłożonych kart wynagrodzeń z wskazanymi kwotami uposażenia (za rok 1986 - 147.305,84 zł za 1988 rok - 504.284,65 zł) przyjęto - zarobki zastępcze - i przeliczono wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego. Wartość hipotetycznie wyliczonego kapitału początkowego z uwzględnieniem dokumentacji zastępczej na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi: **161 343,82 zł.**

Przy przyjęciu za podstawę wymiaru składek dochodów wnioskodawcy z najkorzystniejszych lat przez niego przepracowanych 1980 – 1989, ustalonych także w oparciu o wynagrodzenia przysługujące w okresach jego pracy za granicą pracownikowi zatrudnionemu w kraju w podobnym charakterze, w jakim wnioskodawca był zatrudniony przed wyjazdem za granicę, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wzrósł do **116,89%**, zaś wartość kapitału początkowego wyniosła **161 343,82 zł.**

Tym samym zostały spełnione przesłanki do ponownego ustalenia kapitału początkowego, przyjmując za jedyne właściwe – niekwestionowane przez organ rentowy -wynagrodzenie zastępcze pracownika za okres od dnia 27 sierpnia 1986 roku do dnia 31 grudnia 1986 roku oraz od dnia 1 stycznia 1988 roku do dnia 19 sierpnia 1988 roku do wynikające z kart wynagrodzeń - dotyczących M. B..

Co do pozostałego okresu urlopu bezpłatnego tj. od dnia 25 sierpnia do dnia 26 sierpnia 1986 roku to nie było możliwe zaliczenie go do okresu składkowego, czego wnioskodawca w ostateczności nie kwestionował.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wysokość kapitału początkowego L. S. na kwotę 161.343,82 zł, przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego w wysokości 116,89 % , ustalonego z lat 1980- 1989.

Na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz wnioskodawcy L. S. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).